

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๓๔๑/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๖ /๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๙ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { นางสาวคณิษฐา ลิขิตวรรณวุฒิ ผู้ฟ้องคดี
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๖/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ ๓๑๗/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองเชียงใหม่)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งนักเทคนิคการแพทย์ชำนาญการ ภาควิชาพยาธิวิทยา คณะแพทยศาสตร์ สังกัด ผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ของข้าราชการเพื่อประกอบการเลื่อนขั้นเงินเดือน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔) ปรากฏผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงหัวหน้าภาควิชาพยาธิวิทยา เพื่อขอหนังสือ

/ชี้แจง...

ชี้แจงหลักเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานเพื่อประกอบ
การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งนี้ แต่คณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานกลับหลีกเลี่ยง
ไม่ยอมชี้แจง ผู้ฟ้องคดีจึงร้องเรียนเรื่องดังกล่าวต่อคณะบดีคณะแพทยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์
ได้มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๖๓๙๓(๘).๓ บค./๘๙๐๐ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงเรื่องการประเมินผล
การปฏิบัติงานให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และขอให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงหรือโต้แย้งเหตุผล
ตามที่ภาควิชาพยาธิวิทยาได้ให้ไว้ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
โต้แย้งคำชี้แจงดังกล่าว ต่อมา หน่วยวินัยและนิติการ งานบริหารงานบุคคลได้มีหนังสือลับ
ที่ ศธ ๖๓๙๓(๘).๓ บค.วน/ ลงวันที่ - ธันวาคม ๒๕๕๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง
เรื่องการร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีให้คณะบดีคณะแพทยศาสตร์ทราบว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรม
การปฏิบัติงานเป็นไปตามข้อชี้แจงของภาควิชาพยาธิวิทยา ส่วนการใช้ดุลพินิจประกอบเหตุผล
การให้คะแนนในระดับพอใช้นั้น ถือเป็นอำนาจของคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงาน
ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือร้องขอความเป็นธรรม ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงอธิการบดี
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และในช่วงเวลาใกล้เคียงกันคณะบดีคณะแพทยศาสตร์ได้มีคำสั่ง
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๐๘๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ภายหลังจากการดำเนินการ
สอบสวนแล้วเสร็จ คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๖๓๙๓(๐๘)/๘๖๙๙
ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ รายงานผลการสอบสวน และเสนอให้ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี
คณะบดีคณะแพทยศาสตร์จึงมีคำสั่งคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๕๔๑/๒๕๕๕
ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน
ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และ
ร้องทุกข์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พิจารณาแล้วเห็นว่า คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น ให้ยกอุทธรณ์ และได้แจ้งผลการพิจารณา
ให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ที่ ศธ ๖๓๙๒(๒)/๑๔๔๕ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดี
ได้รับทราบผลการวินิจฉัยอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ตนเอง
ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓
(ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒) ให้แก่ผู้ฟ้องคดีใหม่ออย่างน้อยหนึ่งขั้น

/๒. ให้เพิกถอน...

๒. ให้เพิกถอนคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนตั้งแต่คำสั่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๒๔๔๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน รวมทั้งหมดประมาณ ๕ ฉบับ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีใหม่อย่างน้อยร้อยละ ๔

๓. ให้เพิกถอนคำสั่งคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๕๔๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่สั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี และเพิกถอนมติของ คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทนต่างๆ ดังนี้ ค่าติดต่อประสานงาน ค่าปรึกษาคดีและค่าเสียเวลา ค่าความเสียหายทางด้านจิตใจ ค่าเสื่อมเสียชื่อเสียง สิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้โดยชอบธรรม เช่น การพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือน ๒ ชั้น โอกาสเจริญก้าวหน้าในราชการ รวมเป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีพร้อมดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้ศาลสั่ง คืบค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ตามคำร้องลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๗ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการกลั่นแกล้งโดยไม่เป็นธรรม จากผู้บังคับบัญชาในเรื่องการเลื่อนชั้นเงินเดือนและการลงโทษทางวินัย ซึ่งการประเมินผล การปฏิบัติงานและการสอบสวนผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการตามระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนของกฎหมายอย่างถูกต้องครบถ้วน และขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีส่งเอกสาร ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ฟ้องคดีได้ขอไว้ รวมทั้งเอกสารที่ศาลเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะใช้ในการ อุทธรณ์ ร้องทุกข์ หรือฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นไต่สวนผู้ฟ้องคดี โดยผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า คำขอท้ายคำฟ้องข้อ ๒ ที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้เพิกถอนคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนตั้งแต่คำสั่ง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๒๔๔๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน รวมทั้งหมดประมาณ ๕ คำสั่ง และให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีใหม่ อย่างน้อยร้อยละ ๔ นั้น คือ คำสั่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๒๔๔๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการร้องทุกข์เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แล้ว แต่ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา ส่วนคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนอีก ๕ ฉบับ นั้น ได้แก่ ๑. คำสั่ง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๑๐๐๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ (ซึ่งถูกยกเลิกไปแล้ว) ๒. คำสั่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๑๕๕๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นคำสั่ง

/เลื่อนชั้น...

เลื่อนชั้นเงินเดือนรอบเดือนเมษายน ๒๕๕๕ ๓. คำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดี รอบเดือนตุลาคม ๒๕๕๕ ๔. คำสั่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๑๔๓๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนรอบเดือนเมษายน ๒๕๕๖ และ ๕. คำสั่ง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๒๕๙๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นคำสั่งเลื่อนชั้น เงินเดือนรอบเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นการออกคำสั่งที่ไม่เป็นธรรม ต่อผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยื่นคำร้องทุกข์ในคำสั่งทั้งห้าฉบับหลังต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ดำเนินการแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ส่วนที่ผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีส่งเอกสารให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ฟ้องคดีได้ขอไว้ รวมทั้ง เอกสารที่ศาลเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะใช้ในการอุทธรณ์ร้องทุกข์หรือฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดี มีความประสงค์ที่จะขอให้ศาลเรียกเอกสารต่างๆ มาเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีนำไปใช้ในการอุทธรณ์ ร้องทุกข์ต่อไป และประสงค์จะให้ศาลมีคำสั่งระหว่างพิจารณาเรียกเอกสารมาเพื่อใช้ประกอบ ในการพิจารณาคดีของศาล

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องตามคำขอท้ายคำฟ้องข้อที่ ๑ และข้อที่ ๒ และไม่รับคำขอตามคำร้องลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๗ ไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดียื่นคำฟ้องเพิ่มเติมว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ขอให้หัวหน้าภาควิชาพยาธิวิทยาชี้แจงการประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากภาควิชาพยาธิวิทยา ได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีในระดับพอใช้ โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดี รับทราบเหตุผล และมีโอกาสชี้แจงข้อเท็จจริง แต่ผู้ฟ้องคดีกลับถูกคณะแพทยศาสตร์ ดำเนินการทางวินัยโดยลงโทษตัดเงินเดือน และไม่มีการแจ้งการประเมินและผลการประเมิน การปฏิบัติงานอีกเลย รวมทั้งไม่มีการแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ที่เกี่ยวกับการ ประเมินผลการปฏิบัติงานหรือคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือน แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะได้ทวงถามแล้ว หลายครั้ง ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบเพียงผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย จากคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เท่านั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อขอให้ เร่งพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือที่ผู้ฟ้องคดีเคยยื่นไว้เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ และขอเอกสารที่ผู้ฟ้องคดีเคยยื่นคำขอไว้ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ และขอเอกสารเพิ่มเติมอีก ได้แก่ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

/ว่าด้วยกำหนด...

ว่าด้วยกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ที่ถูกต้อง ประกาศคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และวิธีการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓) รวมทั้งหนังสือแจ้งการประเมินและผลการประเมินการปฏิบัติงาน พร้อมหนังสือแจ้งคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนทั้งหมดประมาณ ๑๑ คำสั่ง ให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ฟ้องคดียังคงไม่ได้รับเอกสารและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงได้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ต่อประธานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ต่อมา คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนได้มีหนังสือคณะกรรมการอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียน ที่ นร ๐๑๐๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗ ว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแจ้งการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือน ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ในรอบวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ พร้อมหนังสือแจ้งคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ว่าด้วยกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ที่ถูกต้อง ประกาศคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และวิธีการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓) แต่ไม่ได้รับการดำเนินการให้ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าได้จัดเตรียมเอกสารไว้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีตรวจสอบพบว่ามีคำสั่งที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอเพียง ๑๐ คำสั่ง เท่านั้น ไม่ปรากฏคำสั่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ ๑๕๕๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แต่อย่างใด อีกทั้ง ข้อมูลการเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามคำสั่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๑๐๐๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ไม่ตรงกับข้อมูลประวัติการทำงานของผู้ฟ้องคดีในระบบสารสนเทศ และคำสั่งดังกล่าวเคยระบุว่าได้ถูกยกเลิกไปแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีพฤติการณ์ปิดบังข้อมูลข่าวสาร ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความสะดวกในการขอรับข้อมูลเพื่อใช้สิทธิอุทธรณ์และร้องทุกข์ ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีส่งเอกสารให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ฟ้องคดีขอไว้ให้ครบถ้วนตามที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ดำเนินการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์และแจ้งผลเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามคำสั่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๒๔๔๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และหนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

/ให้เสร็จสิ้น...

ให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาอันสมควร แม้อต่อมาผู้ฟ้องคดีจะได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ขอให้เร่งรัดการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ และร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีโดยด่วน แต่เมื่อครบกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวันตามข้อ ๒๕ ของประกาศคณะกรรมการการอุทธรณ์และร้องทุกข์ เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และวิธีการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดียังคงไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จ และแจ้งผลการพิจารณา ภายในเวลาที่ศาลกำหนดเพื่อประกอบการพิจารณาและพิพากษาต่อไป

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องเพิ่มเติมตามคำขอที่ขอให้ศาลสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จและแจ้งผลการพิจารณาภายในเวลาที่ศาลกำหนดเพื่อประกอบการพิจารณาและพิพากษาต่อไปไว้พิจารณา ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องเพิ่มเติมบางข้อหาไว้พิจารณา ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า มูลคดีนี้สืบเนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะบดีคณะแพทยศาสตร์ ขอให้ชี้แจงเรื่องการประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการเพื่อประกอบการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมินในระดับพอใช้ คณะแพทยศาสตร์ได้ตรวจสอบแล้วพบว่า เหตุที่ผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมินในระดับพอใช้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติตามข้อตกลงภาระงานขั้นต่ำ (TOR) ที่ให้ไว้ โดยมีปริมาณงานน้อยกว่า ๒๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ทำงานและไม่มาปฏิบัติงานตามหน้าที่บ่อยครั้ง และมีพฤติการณ์ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อติดตามข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ ในเวลาราชการ รวมทั้งมีข้อบกพร่องในการปฏิบัติงานที่ต้องรับผิดชอบจนก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงกับตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ ผู้ฟ้องคดีขอลาพักผ่อนโดยไม่แจ้งให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทน คณะแพทยศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเข้าข่ายการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงมีคำสั่งคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๐๘๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสอบสวนวินัยมีบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว.๑) ลงวันที่ ๙

/กุ่มภาพันธ์ ๒๕๕๕...

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่า ได้ละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการจากภาควิชาพยาธิวิทยา ไป ณ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ชั้นเอ็ม อาคารเรียนรวมราชชนกรินทร์ โดยใช้เวลาราชการทั้งสิ้น ๓๓ วัน โดยเฉลี่ยวันละ ๑ ถึง ๕ ชั่วโมง เข้าใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยรหัสส่วนตัว ทำให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของภาควิชาพยาธิวิทยา และเป็นปัญหาให้ต้องติดตามตัวบุคคลดังกล่าวให้มาปฏิบัติหน้าที่ ณ ภาควิชาพยาธิวิทยา โดยผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหาในวันเดียวกันและแจ้งต่อคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ฟ้องคดีประสงค์จะชี้แจงและอ้างพยานหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการสอบสวนวินัยเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อแก้ข้อกล่าวหาดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนวินัยมีบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว.๒) ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ฟ้องคดี และได้รับฟังผู้ฟ้องคดีและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องปรากฏตามบันทึกถ้อยคำ (แบบ สว.๔) ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้มีหนังสือ ลับ ที่ ศท ๖๓๙๓ (๐๘)/๘๖๙๙ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ รายงานผลการสอบสวนว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ใช้เวลาราชการในระหว่างวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ไปใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ชั้นเอ็ม อาคารเรียนรวมราชชนกรินทร์ และห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์เป็นจำนวนหลายวันด้วยเหตุผลส่วนตัว เพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุน หุ่น และตลาดหลักทรัพย์ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา ปรากฏตามข้อมูลการเข้าใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ (login) ของผู้ฟ้องคดีซึ่งต้องใช้หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก ในการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ถือว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ และการกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวได้ส่งผลก่อให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานภายในของภาควิชาพยาธิวิทยา กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีไม่มารับตัวอย่างสิ่งส่งตรวจที่ส่งมาตรวจวิเคราะห์เซลล์มะเร็งเม็ดเลือดขาวด้วยเครื่อง Flow Cytometer ไปทำการตรวจย้อมตามหน้าที่หน้าที่ทั้งที่อยู่ในวิสัยที่จะนำไปปฏิบัติการตามหน้าที่ได้ เป็นผลให้มีตัวอย่างบางรายการถูกทิ้งไว้เกินกว่า ๒๔ ชั่วโมง และเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีงานค้าง ส่งผลให้มีการนำตัวอย่างสิ่งส่งตรวจไปดำเนินการตรวจย้อมในอีกวันหนึ่ง และในวันที่ไม่มีตัวอย่างสิ่งส่งตรวจมาตรวจวิเคราะห์ ผู้ฟ้องคดีก็ไม่สามารถชี้แจงได้ว่าไปปฏิบัติงาน ณ สถานที่แห่งใดในภาควิชาพยาธิวิทยา พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัยอย่าง

/ไม่ร้ายแรง...

ไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาผลประโยชน์ของทางราชการ และไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ตามมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และผู้ฟ้องคดีเคยถูกลงโทษว่ากล่าวตักเตือนและเคยถูกลงโทษทางวินัยมาแล้วตามคำสั่งคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๐๒๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๘ เรื่อง ภาควิชาพยาธิวิทยา จึงไม่มีเหตุให้ต้องลดหย่อนโทษ คณะกรรมการสอบสวนวินัยจึงเสนอความเห็นให้ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน ต่อมา คณะบดีคณะแพทยศาสตร์ได้มีคำสั่งคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๕๔๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๕ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี จำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน นับแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยดังกล่าวตามหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๕ คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๖ ว่า คำสั่งคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๕๔๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๕ ที่ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน เหมาะสมกับการกระทำความผิดแล้ว จึงยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี เมื่อคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้กระทำความผิดต่อผู้ฟ้องคดีและไม่จำเป็นต้องชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน Flow Cytometry เพื่อตรวจวิเคราะห์เซลล์มะเร็งเม็ดเลือดขาว ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๓ แต่สถานที่ปฏิบัติงานในภาควิชาพยาธิวิทยาไม่มีความขัดข้อง และไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้งาน ดังนั้น ในเวลาพักหรือช่วงเวลาวางเว้นจากงานหลักผู้ฟ้องคดีจึงไปอยู่ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์หรือห้องสมุดโดยได้รับอนุญาตจากนายสมมาตร ศรีบำรุงสันติ หัวหน้าห้องปฏิบัติการภาควิชาพยาธิวิทยา และนายประพันธ์ จุฑาวิจิตรธรรม หัวหน้าภาควิชาพยาธิวิทยา และแม้จะมีข้อขัดข้องหลายประการ แต่ผู้ฟ้องคดีก็ได้ทำการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจตามที่ได้รับมอบหมาย และพยาธิแพทย์ก็สามารถรายงานผลการตรวจวินิจฉัยได้ทุกรายโดยไม่มีผลเสียหายต่อผู้ป่วยแต่อย่างใด การที่คณะแพทยศาสตร์อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อตกลงภาระงานขั้นต่ำ (TOR) จึงไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี ส่วนที่อ้างว่าผู้ฟ้องคดีลาพักผ่อนโดยไม่แจ้งให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทน

/จนเป็นเหตุ...

จนเป็นเหตุให้ต้องทิ้งตัวอย่างสิ่งส่งตรวจในช่วงเวลาดังกล่าวไปนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ลาพักผ่อนโดยได้รับอนุญาตจากหัวหน้าภาควิชาพยาธิวิทยาแล้ว จึงไม่มีความบกพร่องของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีถูกตัดเงินเดือน ไม่ได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือน และเสียสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ เช่น การได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือน จำนวน ๒ ขั้น การเสียโอกาสในการเจริญก้าวหน้าในทางราชการ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายแก่จิตใจ เสรีภาพ ชื่อเสียง รวมทั้งเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการจึงต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้เกิดผลดีกับทางราชการ ตลอดจนประชาชนผู้รับบริการ และต้องปฏิบัติงานในระหว่างเวลา ๘.๓๐ ถึง ๑๒ นาฬิกา และตั้งแต่เวลา ๑๓ ถึง ๑๖.๓๐ นาฬิกา โดยผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เพียงลำพังในการให้บริการแพทย์และผู้ป่วยที่ส่งตัวอย่างสิ่งส่งตรวจ และต้องอยู่ปฏิบัติงานประจำ ณ จุดบริการ บริเวณห้องปฏิบัติการ ชั้น ๕ หรือห้องพัก และต้องพร้อมให้บริการตลอดเวลาราชการดังกล่าว หากผู้ฟ้องคดีไปจากจุดบริการหรือห้องพักที่กำหนด จะต้องสามารถติดต่อหรือติดตามตัวได้ตลอดเวลา แต่ผู้ฟ้องคดีกลับละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ของตนไปอยู่ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์หรือห้องสมุดโดยไม่สามารถติดตามตัวได้ อีกทั้ง หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่ามีความขัดข้องในการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ ผู้ฟ้องคดีก็สามารถแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบและแก้ไขข้อขัดข้องดังกล่าวได้ ซึ่งกรณีของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่พร้อมใช้งานเชื่อมต่อบริเวณอินเทอร์เน็ตที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอต่อหัวหน้าภาควิชาพยาธิวิทยา แต่ไม่ได้รับการอนุมัตินั้น เนื่องจากการขอดังกล่าวเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการส่วนตัว ประกอบกับการลงข้อมูลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีจะใช้ได้เฉพาะกับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ได้ลงระบบเครือข่ายสารสนเทศโรงพยาบาล (SMI) เท่านั้น เมื่อมีการรายงานว่าผู้ฟ้องคดีมีชั่วโมงการทำงานน้อยกว่าที่ได้ตกลงไว้ และผู้ฟ้องคดีได้ออกไปจากจุดบริการหรือห้องพักในระหว่างเวลาราชการเป็นประจำ พฤติการณ์ดังกล่าวจึงเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัย และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีแล้ว จึงไม่ได้กระทำละเมิดแก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการทางวินัยโดยชอบตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

/ในสถาบัน...

ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ แล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าสถานที่ปฏิบัติงานใน
ภาควิชาพยาธิวิทยามีความขัดข้องและไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้งาน ในเวลาพักหรือ
เวลาว่างเว้นจากภาระงานหลัก ผู้ฟ้องคดีจึงไปอยู่ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ อาคารเรียนรวม
ราชนครินทร์ หรือห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ นั้น เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องไปรับ
ตัวอย่างสิ่งส่งตรวจที่ส่งมาตรวจวิเคราะห์เซลล์มะเร็งเม็ดเลือดขาวด้วยเครื่อง Flow Cytometer
และต้องนำข้อมูลที่ได้ไปบันทึกลงด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ของภาควิชาพยาธิวิทยาที่ได้มี
การลงระบบเครือข่ายสารสนเทศโรงพยาบาล (SMI) ไว้ แต่กลับใช้เวลาราชการในระหว่างวันที่
๕ มกราคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ (ที่ถูกคือ วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔
ถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔) ไปใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์
ชั้นเอ็ม อาคารเรียนรวมราชนครินทร์ และห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์เป็นจำนวนหลายวัน
เพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุน หุ่น และตลาดหลักทรัพย์ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน
โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา ปรากฏตามข้อมูลการเข้าใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์
(login) ของผู้ฟ้องคดีซึ่งต้องใช้หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก จึงเป็นกรณีที่
ผู้ฟ้องคดีออกไปจากสถานที่ปฏิบัติงานด้วยเหตุผลส่วนตัวและไม่ได้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ
หน้าที่ราชการแต่อย่างใด ข้ออ้างดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ ดังนั้น การที่
ผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๕๔๑/๒๕๕๕
ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน
นับแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป จึงเป็นการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาและวินิจฉัย
ลงโทษผู้ฟ้องคดีที่เหมาะสมกับความผิดตามข้อ ๑๔ และข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง ของข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การลงโทษ การแจ้งคำสั่ง
และการรายงานการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑
ซึ่งชอบด้วยกฎหมาย และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ ที่ให้ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี
จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้กระทำความผิดและไม่ต้องชดใช้
ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ศาลปกครองชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงเฉพาะในส่วนที่เป็น
ผลร้ายต่อผู้ฟ้องคดี ไม่นำข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีเสนอต่อศาลมาใช้ในการพิจารณา และสรุป
ข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อนทำให้ผลคำพิพากษาไม่ถูกต้อง ส่วนในชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริง

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่ทำการตรวจสอบเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีร้องเรียน เช่น พฤติกรรมของคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงาน ความขัดข้องต่างๆ ในภาควิชา อีกทั้ง ไม่ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน และจัดทำรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมการปฏิบัติงานเป็นไปตามข้อชี้แจงของภาควิชาพยาธิวิทยา ต่อมา คณะบดีคณะแพทยศาสตร์มีคำสั่งคณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๐๘๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้ฟ้องคดี แต่ในการสอบสวนมีเจตนาที่จะลงโทษผู้ฟ้องคดีโดยใช้ข้อมูลจากรายงานการเข้าใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ของห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ซึ่งระบุเวลาใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์เกินจริงเพื่อที่จะกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีละทิ้งหน้าที่และนำเอาข้อมูลการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มาเป็นหลักฐานประกอบแทนที่จะนำเอาข้อมูลการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มาใช้ในการพิจารณา นอกจากนี้ การที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงว่าในวันที่ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาจำนวน ๓๙ วัน ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๔ นั้น ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงาน ณ สถานที่ใดในภาควิชาพยาธิวิทยา ซึ่งการให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงรายละเอียดในแต่ละวันดังกล่าวเกินวิสัยที่คนทั่วไปจะจำรายละเอียดได้ และคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่นำสืบในเรื่องที่จะช่วยแก้ข้อกล่าวหา ไม่เชิญผู้ควบคุมงาน Flow Cytometry มาให้ถ้อยคำ แต่เลือกรับฟังถ้อยคำของนายชรินทร์ ยาอินทร์ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีเหตุโกรธเคืองกับผู้ฟ้องคดี และได้ให้ข้อมูลในการใช้ระยะเวลาตรวจย้อมสิ่งส่งตรวจน้อยกว่าความเป็นจริง ส่วนในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก็มีการรับฟังนายชรินทร์ที่ให้การเรื่องการพิมพ์รายงานและการลงผลข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายสารสนเทศโรงพยาบาล (SMI) อย่างคลุมเครือ จนทำให้เข้าใจผิดว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติงานที่ห้องของตน ทั้งที่การปฏิบัติงานทั้งสองอย่างใช้สถานที่แตกต่างกัน อีกทั้ง ยังเชื่อว่าที่ปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีมีเพียงสองแห่ง คือ ห้องปฏิบัติการชั้น ๕ และห้องที่เตรียมไว้สำหรับงาน Flow Cytometry และคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เชื่อคำชี้แจงที่ปรักปรำผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดียืนยันว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ แต่เนื่องจากความขัดข้องของสถานที่ปฏิบัติงานในภาควิชาพยาธิวิทยา และความขัดข้องของเครื่องคอมพิวเตอร์ภายในภาควิชาพยาธิวิทยา ผู้ฟ้องคดีจึงไปใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์หรือห้องสมุดในเวลาพักหรือเวลาเว้นว่างจากงานหลัก ทั้งยังเป็นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับเวลาที่ผู้ฟ้องคดีเข้าใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ นั้น

/เห็นว่า...

เห็นว่า บันทึกข้อมูลการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง ไม่มีลายมือชื่อของหัวหน้างานเทคโนโลยีสารสนเทศรับรองข้อมูลดังกล่าว และเป็นหลักฐานที่ขัดแย้งกับบันทึกสมุดลงทะเบียนรับส่งตรวจห้องปฏิบัติการเซลล์วิทยาและสมุดบันทึกรายการตรวจวิเคราะห์ชนิดมะเร็งเม็ดเลือดด้วยเครื่อง Flow Cytometer ที่ชี้ชัดว่าผู้ฟ้องคดีไปรับตัวอย่างเกือบทุกวันในช่วงเช้า ผู้ฟ้องคดีเข้าใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่ในช่วงเวลาพักเที่ยง และในบางครั้งหากมีการปฏิบัติงานในเวลาเที่ยงหรือเข้าประชุมเจ้าหน้าที่เวลาเที่ยง ผู้ฟ้องคดีจะเข้าใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ระหว่างเวลา ๑๓ ถึง ๑๕ นาฬิกา ในบางครั้งผู้ฟ้องคดีเข้าใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์หลังจากปฏิบัติงานแล้วเสร็จระหว่างเวลา ๑๕.๓๐ ถึง ๑๖ นาฬิกา ซึ่งโดยปกติเวลาดังกล่าวไม่ใช่เวลาที่ผู้ฟ้องคดีต้องไปรับส่งตรวจเพื่อทำการตรวจย้อมในทันที เพราะเป็นเวลาพักกลางวัน หรือไม่มีเวลาเพียงพอที่จะปฏิบัติการแล้วเสร็จในเวลาทำการ ผู้ฟ้องคดีจะรับส่งตรวจในเช้าของวันถัดไปเพื่อทำการตรวจย้อมโดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายกับสิ่งส่งตรวจ และพยาธิแพทย์ก็สามารถรายงานผลการตรวจวินิจฉัยได้ทุกรายโดยไม่มีผลเสียต่อผู้ป่วย แต่ในกรณีที่มีการส่งตัวอย่างล่าช้าหรือเป็นกรณีเร่งด่วนผู้ฟ้องคดีก็ปฏิบัติงานทันทีแม้ต้องทำงานล่วงเวลาโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน ส่วนในวันที่ไม่มีตัวอย่างตรวจวิเคราะห์ ผู้ฟ้องคดีก็ได้ปฏิบัติงานอื่นๆ เช่น พิมพ์รายงานผลที่ห้องของนายชรินทร์ ลงผลผ่านระบบเครือข่ายสารสนเทศโรงพยาบาล (SMI) ในเวลาพักเที่ยงที่ห้องปฏิบัติการเซลล์วิทยา หรือปรึกษาหารือกับบุคคลตามสถานที่ต่างๆ อย่างไรก็ตามการติดต่อให้ผู้ฟ้องคดีไปรับส่งตรวจมีจำนวนบ่อยครั้งเกินจำเป็นและไม่ถูกกาลเทศะ และมีเพียงบางครั้งเท่านั้นที่ไม่สามารถติดต่อผู้ฟ้องคดีได้ซึ่งก็เป็นเรื่องปกติทั่วไป และการอ้างว่าไม่สามารถติดต่อผู้ฟ้องคดีเพื่อรับส่งตรวจได้ก็อาจเป็นการกล่าวอ้างเพียงลอยๆ ทั้งที่ไม่มีการติดตามตัวผู้ฟ้องคดีจริง จากพยานหลักฐานต่างๆ เห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีตรวจย้อมตัวอย่างทุกรายการโดยไม่มีผลเสียหาย และไม่ได้มีพฤติกรรมละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่เข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และมีคำพิพากษาตามคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ในชั้นการสอบสวนวินัย ผู้ฟ้องคดีไม่แสดงข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานใดๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการจากภาควิชาพยาธิวิทยา ไป ณ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ชั้นเอ็ม อาคารเรียนรวมราชชนรินทร์ หรือไปนอกสถานที่ รวมทั้งมีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ

/เต็มเวลา...

เต็มเวลาด้วยความอุทิศเพื่อประโยชน์ของทางราชการและผู้ป่วยที่รอรับบริการ และบันทึกข้อมูลการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นหลักฐานที่แม่นยำและตรวจสอบได้ มีการบันทึกว่าผู้ฟ้องคดีได้เข้าเว็บไซต์ <http://www.settrade.com> ในวันและเวลาปฏิบัติราชการบ่อยครั้ง ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่เคยปฏิเสธว่าตนไม่ได้ใช้เวลาราชการเพื่อทำกิจกรรมซื้อขายหุ้นดังกล่าว เพียงให้การภาคเสธว่าไม่ได้ใช้เวลานาน ๔ ถึง ๕ ชั่วโมง เท่านั้น นอกจากนี้ ระบบเครือข่ายสารสนเทศโรงพยาบาล (SMI) เป็นเครือข่ายภายในโรงพยาบาลไม่สามารถเชื่อมต่อ ณ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์หรือห้องสมุดในวันและเวลาปกติตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้าง ประกอบกับหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕ ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าเคยเก็บสิ่งส่งตรวจไว้เกิน ๔๘ ชั่วโมง และมีการติดตามให้ผู้ฟ้องคดีมารับสิ่งส่งตรวจบ่อยครั้ง การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีโอกาสสร้างความเสียหายให้แก่ผู้ป่วย และกระทบความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ของโรงพยาบาลของรัฐ และเป็นพฤติกรรมที่บุคลากรทางการแพทย์ไม่สมควรปฏิบัติ สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาที่จะละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ แต่เนื่องจากมีความขัดข้องของสถานที่ราชการและความขัดข้องในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ภายในภาควิชาพยาธิวิทยา จึงไปใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ณ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์โดยได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา นั้น ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีได้รับทราบว่าการขออนุญาตแต่อย่างใด และช่วงเวลาที่ผู้ฟ้องคดีเข้าใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ในระหว่างเวลา ๑๓ ถึง ๑๕ นาฬิกา มิใช่เวลาพักตามปกติของราชการ ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีต้องปฏิบัติงานล่วงเวลาก็เป็นกรณีที่อาจเกิดขึ้นหากมีความจำเป็นต้องปฏิบัติงานต่อเนื่อง โดยผู้ที่ปฏิบัติงานล่วงเวลาขอที่จะได้รับค่าตอบแทนตามเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้ การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีการติดต่อให้ผู้ฟ้องคดีไปรับสิ่งส่งตรวจบ่อยครั้งเกินไปไม่ถูกกาลเทศะ นั้น ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับสิ่งส่งตรวจโดยทันทีที่ได้รับการติดต่อเพื่อประโยชน์ของผู้ป่วยที่รอรับบริการเป็นหลัก ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ตามอำเภอใจ หรือกำหนดวิธีปฏิบัติงานของตนเองโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ของผู้รับบริการและของทางราชการ การที่ผู้ฟ้องคดีไม่มารับสิ่งส่งตรวจโดยทันทีและต้องใช้เวลาในการติดตามตัวผู้ฟ้องคดีให้มารับสิ่งส่งตรวจ โดยผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการตรวจย้อมสิ่งส่งตรวจในภายหลังไม่มีผลเสียหายใดๆ ก็ไม่อาจนำมารับฟังเพื่อเป็นการพิสูจน์ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ หรือใช้เวลาราชการไปประกอบธุระส่วนตัว

/สำหรับกรณี...

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าในชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน หรือรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงให้ผู้ฟ้องคดีทราบ นั้น เห็นว่า รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงถูกจัดทำขึ้นเพื่อเสนอต่อคณะบดีคณะแพทยศาสตร์ตามลำดับชั้น กรณีจึงมิใช่เรื่องที่จะต้องแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบรายงานการสืบสวนฉบับดังกล่าว นอกจากนี้ คณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่มีหน้าที่ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหา ซึ่งประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนคือ ผู้ฟ้องคดีอยู่ปฏิบัติงาน ณ สถานที่ทำงานในเวลาราชการหรือไม่

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อศาลปกครองสูงสุดว่า เนื่องจากความขัดข้องในสถานที่ปฏิบัติงานและเครื่องคอมพิวเตอร์ในภาควิชาพยาธิวิทยา ผู้ฟ้องคดีจึงใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์โดยได้รับอนุญาตด้วยวาจาจากผู้บังคับบัญชา โดยผู้ฟ้องคดีเข้าใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ในช่วงเวลาพักเที่ยง หรือวันที่พักหลังเที่ยงในเวลา ๑๓ ถึง ๑๕ นาฬิกา แต่การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ลงเวลาออกหลังเลิกใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ทำให้ข้อมูลจำนวนชั่วโมงการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ตามที่ปรากฏในบันทึกข้อมูลการใช้งานไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง นอกจากนี้ บันทึกข้อมูลการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ยังขัดแย้งกับหลักฐานสมุดลงทะเบียนรับตัวอย่างสิ่งส่งตรวจของห้องปฏิบัติการเซลล์วิทยาและสมุดบันทึกรายการตรวจวิเคราะห์ชนิดมะเร็งเม็ดเลือดด้วยเครื่อง Flow Cytometer ที่ระบุว่าผู้ฟ้องคดีไปรับตัวอย่างสิ่งส่งตรวจในทุกเช้า สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีรับสิ่งส่งตรวจในวันถัดไป เนื่องจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องนำส่งสิ่งส่งตรวจล่าช้า ผู้ฟ้องคดีไม่มีเวลาพอที่จะปฏิบัติงานให้แล้วเสร็จในเวลาทำการจึงไปรับตัวอย่างในวันถัดไป นอกจากนี้ ยังเคยมีการเจาะตัวอย่างของผู้ป่วยทั้งไว้นาน แต่ผู้ควบคุมงาน Flow Cytometry ยังให้ผู้ฟ้องคดีนำตัวอย่างดังกล่าวไปตรวจย้อนตามปกติเพราะยังสามารถตรวจวินิจฉัยได้ ส่วนในชั้นการสอบสวนวินัย คณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน มีการนำบันทึกข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ระบุจำนวนชั่วโมงที่ใช้เกินความจริงมากกล่าวหาผู้ฟ้องคดีว่าละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่จากภาควิชาพยาธิวิทยา อีกทั้ง การให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่าในแต่ละวันผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงาน ณ สถานที่ใดในภาควิชาพยาธิวิทยาโดยที่ระยะเวลาผ่านไปเป็นปี และมีจำนวนวันที่ต้องชี้แจงมากเกินกว่าที่ผู้ฟ้องคดีจะจํารายละเอียดได้ คณะกรรมการสอบสวนวินัยเลือกสอบสวนแต่พยานที่ให้ข้อเท็จจริงที่เป็นโทษแก่ผู้ฟ้องคดีและปกปิดข้อเท็จจริงที่เป็นคุณ ส่วนกรณีที่กล่าวอ้างว่า

/ต้องคอยติดตาม...

ต้องคอยติดตามผู้ฟ้องคดีให้กลับมาปฏิบัติหน้าที่เป็นเพียงการกล่าวอ้างลอยๆ เพื่อจะดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีและประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีต่ำกว่าความเป็นจริง และมีพยานหลักฐานว่ามีการติดตามผู้ฟ้องคดีบ่อยเกินไปทั้งช่วงเวลาพักกลางวัน เวลาใกล้เลิกงาน หรือระหว่างลาพักผ่อน และยังอ้างว่าไม่สามารถติดตามผู้ฟ้องคดีได้โดยที่ไม่เคยมีการติดตามจริง ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีพฤติกรรมละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ ผู้ฟ้องคดีไปห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ในเวลาพักเที่ยง หรือช่วงที่เว้นว่างจากงานหลักในเวลาบ่าย นอกจากนี้ในบางครั้งผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานในเวลาพักเที่ยงและปฏิบัติงานล่วงเวลาโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีแสดงให้เห็นถึงความเสียสละและอุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความขยันหมั่นเพียร เอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ และผู้ป่วยที่รอรับบริการ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัย

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาดำรงตำแหน่งนักเทคนิคการแพทย์ชำนาญการ ภาควิชาพยาธิวิทยา คณะแพทยศาสตร์ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี คณะบดีคณะแพทยศาสตร์ได้มีคำสั่งคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๐๘๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้ฟ้องคดี กรณีคณะแพทยศาสตร์ได้รับรายงานว่าในช่วงระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการจากภาควิชาพยาธิวิทยาไปอยู่ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ชั้นเอ็ม อาคารเรียนรวมราชนครินทร์ โดยได้ใช้เวลาราชการทั้งสิ้น ๓๓ วัน โดยเฉลี่ยวันละ ๑ ถึง ๕ ชั่วโมง เข้าไปใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยรหัสส่วนตัว โดยเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้รายงานผลการสอบสวนว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ใช้เวลาราชการในระหว่างวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ จนถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ไปใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ชั้นเอ็ม อาคารเรียนรวมราชนครินทร์ และห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์เป็นจำนวนหลายวันด้วยเหตุผลส่วนตัว เพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุน หุ้น และตลาดหลักทรัพย์

/ซึ่งไม่เกี่ยวข้อง...

ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา ปราบฏตามข้อมูล การเข้าใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ (login) ของผู้ฟ้องคดีซึ่งต้องใช้หมายเลขบัตรประจำตัว ประชาชน ๑๓ หลัก ในการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ถือว่า ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ และการกระทำของผู้ฟ้องคดี ดังกล่าวได้ส่งผลก่อให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการปฏิบัติงานภายในของภาควิชาพยาธิวิทยา กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีไม่มารับตัวอย่างสิ่งส่งตรวจที่ส่งมาตรวจวิเคราะห์เซลล์มะเร็งเม็ดเลือดขาว ด้วยเครื่อง Flow Cytometer ไปทำการตรวจย้อนตามหน้าที่ทันที ทั้งที่อยู่ในวิสัย ที่จะนำไปปฏิบัติการตามหน้าที่ได้ เป็นผลให้มีตัวอย่างบางรายการถูกทิ้งไว้เกินกว่า ๒๔ ชั่วโมง และเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีงานค้าง ส่งผลให้มีการนำตัวอย่างสิ่งส่งตรวจไปดำเนินการ ตรวจย้อนในอีกวันหนึ่ง และในวันที่ไม่มีตัวอย่างสิ่งส่งตรวจมาตรวจวิเคราะห์ ผู้ฟ้องคดี ไม่สามารถชี้แจงได้ว่าไปปฏิบัติงาน ณ สถานที่แห่งใดในภาควิชาพยาธิวิทยา พฤติการณ์ ของผู้ฟ้องคดีจึงเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่อุทิศเวลา ให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ตามมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เห็นสมควรลงโทษตัดเงินเดือน ผู้ฟ้องคดี จำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน ต่อมา คณะบดีคณะแพทยศาสตร์ได้มีคำสั่ง คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๕๔๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี จำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน นับแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ทางวินัยดังกล่าว คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้มีมติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ตนได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนคำสั่งคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๕๔๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่สั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี และเพิกถอนมติของคณะกรรมการอุทธรณ์ และร้องทุกข์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์เป็นคดีนี้ต่อศาลปกครองสูงสุด

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ว่า คำสั่งคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๕๔๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน นับแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ ที่มีมติยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบผู้ฟ้องคดีในผลแห่งละเมิดอันเกิดจากคำสั่งดังกล่าวหรือไม่ เพียงใด

โดยมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่ากระบวนการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัยหรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำความผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. กำหนด จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การลงโทษ การแจ้งคำสั่งและการรายงานการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗ กำหนดว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการในสังกัด ดังนี้... ๗.๓ คณบดี... ข้อ ๑๒ กำหนดว่า คณะกรรมการสอบสวน มีหน้าที่สอบสวนและพิจารณาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งนักเทคนิคการแพทย์ชำนาญการ ภาควิชาพยาธิวิทยา คณะแพทยศาสตร์ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ได้รับมอบหมายจากภาควิชาพยาธิวิทยาให้ปฏิบัติหน้าที่รับส่งส่งตรวจเพื่อนำไปตรวจย้อมแล้วส่งต่อไปกับเจ้าหน้าที่นำเข้าเครื่อง Flow Cytometer เพื่อตรวจวิเคราะห์เซลล์มะเร็งเม็ดเลือดขาว ผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนต่อคณบดีคณะแพทยศาสตร์ กรณี

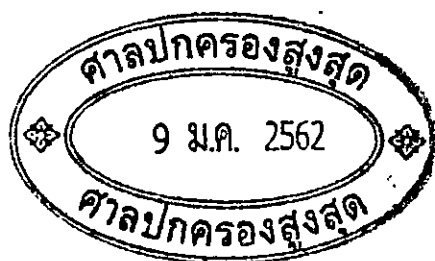

/การประเมิน...

การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ประจำ
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ คณะบดีคณะแพทยศาสตร์จึงมีคำสั่งให้หน่วยวินัยและนิติการ
งานบริหารงานบุคคล ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง ต่อมา คณะแพทยศาสตร์ได้รับรายงาน
การสืบสวนข้อเท็จจริงว่า ในระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๔
ผู้ฟ้องคดีได้ละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการจากภาควิชาพยาธิวิทยา ไป ณ ห้องปฏิบัติการ
คอมพิวเตอร์ ชั้นเอ็ม อาคารเรียนรวมราชนครินทร์ โดยได้ใช้เวลาราชการเข้าไปใช้งาน
เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยตนเองส่วนตัว ทำให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของ
ภาควิชาพยาธิวิทยา และเป็นปัญหาให้ต้องติดตามตัวผู้ฟ้องคดีให้มาปฏิบัติหน้าที่ ณ
ภาควิชาพยาธิวิทยา อันเป็นพฤติกรรมที่เข้าข่ายการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
คณะบดีคณะแพทยศาสตร์ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี จึงมีคำสั่งคณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๐๘๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสอบสวนวินัยชุดดังกล่าวได้ดำเนินการ
สอบสวนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา
เพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมีบันทึก
การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว.๑) ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เพื่อแจ้งและอธิบาย
ข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหาในวันเดียวกันและแจ้ง
ต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยว่าผู้ฟ้องคดีประสงค์จะชี้แจงและอ้างพยานหลักฐานเป็น
ลายลักษณ์อักษร ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการ
สอบสวนวินัยเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อแก้ข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนวินัยมีบันทึก
การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว.๒)
ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ฟ้องคดี และได้รับฟังผู้ฟ้องคดีและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง
กับการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีปรากฏตามบันทึกถ้อยคำ (แบบ สว.๔ แบบ สว.๕) รวมไปถึงได้พิจารณา
พยานเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้เสนอรายงานการสอบสวน
ต่อคณะบดีคณะแพทยศาสตร์ตามหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๖๓๙๓(๐๘)/๘๖๙๙ ลงวันที่ ๑๔
มิถุนายน ๒๕๕๕ ว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ใช้เวลาราชการในระหว่างวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔
ถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ไปใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ ณ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ชั้นเอ็ม
อาคารเรียนรวมราชนครินทร์ หรือห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์เป็นจำนวนหลายวันด้วยเหตุผล
ส่วนตัว โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา ถือว่ามีเจตนาละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้ง

หน้าที่ราชการ ซึ่งการละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ดังกล่าวส่งผลให้เกิดปัญหาเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติงานภายในภาควิชาพยาธิวิทยา กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีไม่มารับตัวอย่างสิ่งส่งตรวจวิเคราะห์เซลล์มะเร็งเม็ดเลือดขาวด้วยเครื่อง Flow Cytometer ไปทำการตรวจย้อนตามหน้าที่ ทันท่วงทีที่อยู่ในวิสัยที่จะนำไปปฏิบัติตามหน้าที่ เป็นผลให้มีตัวอย่างบางรายการถูกทิ้งไว้เกินกว่า ๒๔ ชั่วโมง และเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีงานค้างค้างส่งผลให้มีการนำตัวอย่างสิ่งส่งตรวจไปดำเนินการตรวจย้อนในอีกวันหนึ่ง อีกทั้ง ในวันที่ไม่มีการส่งตัวอย่างสิ่งส่งตรวจมาตรวจวิเคราะห์ ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถชี้แจงประกอบเหตุผลได้ว่าได้ปฏิบัติงาน ณ สถานที่ใดภายในภาควิชาพยาธิวิทยา จึงเป็นพฤติการณ์ที่เข้าข่ายการไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการอันเป็นความผิดวินัยอีกกรณีหนึ่ง โดยพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ตามมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งตามแนวทางการลงโทษข้าราชการพลเรือน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใกล้เคียงกับในกรณีนี้มีโทษอยู่ในระดับตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเคยกระทำความผิดวินัยจนต้องถูกกล่าวตักเตือนและเคยถูกลงโทษทางวินัยมาแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่เคยหลาบจำและไม่ปรับปรุงตัวให้ดีขึ้น จึงไม่มีเหตุให้ต้องพิจารณาลดหย่อนโทษ จึงเห็นควรลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน คณบดีคณะแพทยศาสตร์ จึงมีคำสั่งคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๕๔๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงขั้นตอนและวิธีการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวแล้วเห็นว่า ขั้นตอนการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นเพียงการหาพยานหลักฐานเบื้องต้นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่มีการร้องเรียนเป็นหลัก เพื่อพิจารณาว่ามีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีมีการกระทำผิดวินัยหรือไม่ โดยทำการรวบรวมข้อมูลต่างๆ และให้ความเห็นแก่ผู้บังคับบัญชา ฉะนั้น ในขั้นนี้จึงเป็นเพียงขั้นตอนภายในของผู้ถูกฟ้องคดี มิใช่กรณีที่ต้องแจ้งผลการสืบสวนหรือต้องให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้แย้งหรือแสดงพยานหลักฐานในขั้นตอนนี้ และในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี คณบดีคณะแพทยศาสตร์ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในส่วนงานของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการ

/สอบสวนวินัย...

สอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การลงโทษ การแจ้งคำสั่งและการรายงานการ ดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว และในการ สอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีแสดงพยานหลักฐาน ได้แย้งคัดค้านข้อกล่าวหา และได้สอบสวนพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของ ผู้ฟ้องคดี คือ หัวหน้าผู้ควบคุมงานผู้ฟ้องคดี เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมดูแลห้องปฏิบัติการ คอมพิวเตอร์ ชั้นเอ็ม อาคารเรียนรวมราชชนกรินทร์ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการรับส่งสิ่งส่งตรวจ ณ ห้องปฏิบัติการเซลล์วิทยา เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานประจำห้องศูนย์เครื่องมือวิจัยทาง วิทยาศาสตร์การแพทย์ และพยานเอกสารที่เกี่ยวข้อง คือ บันทึกการเข้าใช้งานเครื่อง คอมพิวเตอร์ของงานเทคโนโลยีสารสนเทศ บันทึกข้อเท็จจริงภาควิชาพยาธิวิทยา สมุดบันทึก ลงทะเบียนรับส่งสิ่งส่งตรวจห้องปฏิบัติการเซลล์วิทยา และสมุดบันทึกการตรวจวิเคราะห์ ชนิดมะเร็งเม็ดเลือดด้วยเครื่อง Flow Cytometer อันเป็นการพิจารณาพยานหลักฐาน ที่จำเป็นแก่กรณี การดำเนินการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปโดยชอบด้วยหลักเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ดังนั้น ที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าขั้นตอนการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่เปิดโอกาสให้ ผู้ฟ้องคดีได้แย้งแสดงพยานหลักฐาน ไม่พิจารณาเรื่อง πουผู้ฟ้องคดีร้องเรียนเพิ่มเติม และคณะกรรมการสอบสวนวินัยดำเนินการสอบสวนโดยไม่ชอบ จึงไม่อาจรับฟังได้

กรณีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีได้ กระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหาหรือไม่ พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เที่ยงธรรม ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพเรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย อุทิศเวลา ให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน ในกรณีนี้ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เนื่องจากสถานที่ปฏิบัติงาน มีความขัดข้อง และไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ผู้ฟ้องคดีใช้ปฏิบัติงาน แม้ภายหลังจะมี การจัดห้องทำงานและเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ผู้ฟ้องคดี แต่อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานก็ยัง

/มีความขัดข้อง...

มีความขัดข้องเช่นเดิม ผู้ฟ้องคดีจึงต้องไปใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ในสถานที่ต่าง ๆ ส่วนการเข้าใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ชั้นเอ็ม อาคารเรียนรวม ราชนครินทร์ นั้น ผู้ฟ้องคดีเข้าใช้เฉพาะช่วงเวลาพักหรือเว้นว่างจากงานหลัก ซึ่งไม่ใช่เวลาที่ผู้ฟ้องคดีต้องไปรับส่งตรวจเพื่อไปทำการตรวจย้อม อีกทั้ง บันทึกการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ มีการลงเวลาออกไม่ตรงกับความเป็นจริง ผู้ฟ้องคดีได้ทำการตรวจย้อมส่งตรวจทุกรายการตามที่ได้รับมอบหมาย แต่ในกรณีที่มีการส่งส่งตรวจล่าช้าไม่มีเวลาเพียงพอที่จะปฏิบัติงานให้แล้วเสร็จในเวลาทำการ ผู้ฟ้องคดีจะรับส่งตรวจไปทำการตรวจย้อมในวันรุ่งขึ้นโดยไม่มีผลเสียหายแต่อย่างใด มีการติดต่อให้ผู้ฟ้องคดีไปรับส่งตรวจบ่อยครั้งเกินสมควรโดยไม่ถูกกาลเทศะ และผู้ฟ้องคดียอมรับว่ามีบางครั้งที่ไม่สามารถติดต่อหรือตามตัวผู้ฟ้องคดีให้ไปรับส่งตรวจได้ ส่วนวันที่ไม่มีส่งตรวจเพื่อตรวจวิเคราะห์ ผู้ฟ้องคดีก็ปฏิบัติงานตามที่ต่าง ๆ เช่น พิมพ์รายงานผลที่ห้องผู้ควบคุมดูแลงาน Flow Cytometry ลงผลผ่านระบบเครือข่ายสารสนเทศโรงพยาบาล (SMI) ในเวลาพักเที่ยงที่ห้องปฏิบัติการเซลล์วิทยา และปรึกษาหารือกับบุคคลต่าง ๆ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นการกระทำผิดวินัย นั้น เมื่อพิจารณาข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีประกอบกับพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนคดีแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนักเทคนิคการแพทย์ชำนาญการ ภาควิชาพยาธิวิทยา คณะแพทยศาสตร์ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ได้รับมอบหมายจากภาควิชาพยาธิวิทยาให้ปฏิบัติหน้าที่รับส่งตรวจเพื่อนำไปตรวจย้อมแล้วส่งต่อไปให้กับเจ้าหน้าที่นำเข้าเครื่อง Flow Cytometer เพื่อตรวจวิเคราะห์เซลล์มะเร็งเม็ดเลือดขาว โดยมีสถานที่หลักที่ผู้ฟ้องคดีต้องใช้ในการปฏิบัติงาน คือ ห้องปฏิบัติการ ชั้น ๕ อาคารบัณฑิตศึกษา และห้องที่จัดเตรียมไว้สำหรับงาน Flow Cytometry ซึ่งตั้งอยู่ในภาควิชาพยาธิวิทยา และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดๆว่าผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติงานในสถานที่อื่น เมื่อต้องรับส่งตรวจเพื่อทำการตรวจย้อม ผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ ณ ภาควิชาพยาธิวิทยา ผู้ร่วมงานของผู้ฟ้องคดีได้พยายามติดต่อผู้ฟ้องคดีโดยการตามตัวผู้ฟ้องคดีที่ห้องปฏิบัติงานทั้ง ๒ แห่ง ของผู้ฟ้องคดี และโดยการโทรศัพท์ติดต่อผู้ฟ้องคดี แต่ไม่สามารถติดต่อผู้ฟ้องคดีให้มารับส่งตรวจได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีพฤติการณ์ไม่อยู่ในที่ทำงานและไม่มาปฏิบัติงานตามหน้าที่บ่อยครั้ง และปรากฏข้อเท็จจริงตามหลักฐานการเข้าใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ (login) ด้วยหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ฟ้องคดีที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ชั้นเอ็ม อาคารเรียนรวมราชนครินทร์ และห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ ในเวลาราชการระหว่างวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ เพื่อสืบค้น

/ข้อมูลเกี่ยวกับ...

ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุน หุ่น และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ส่วนจำนวนเวลาที่ผู้ฟ้องคดีเข้าใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์จะมากหรือน้อยกว่าที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยรวบรวมได้ก็เป็นเพียงรายละเอียดของการกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดี พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานภายในของภาควิชาพยาธิวิทยา กล่าวคือ การที่ผู้ฟ้องคดีไม่มารับสิ่งส่งตรวจที่ส่งมาตรวจวิเคราะห์เซลล์มะเร็งเม็ดเลือดขาว ด้วยเครื่อง Flow Cytometer ไปทำการตรวจย้อนตามหน้าที่ทันทีทั้งที่อยู่ในวิสัยที่จะนำไปปฏิบัติการตามหน้าที่ได้ เป็นผลให้มีตัวอย่างบางรายการถูกทิ้งไว้เกินกว่า ๒๔ ชั่วโมง และเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีงานค้าง ส่งผลให้มีการนำตัวอย่างสิ่งส่งตรวจไปดำเนินการตรวจย้อนในอีกวันหนึ่ง แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่ามีการติดตามให้ผู้ฟ้องคดีไปรับสิ่งส่งตรวจบ่อยครั้งเกินไป และการตรวจย้อนตัวอย่างที่เก็บไว้เกินกว่า ๒๔ ชั่วโมง ไม่ก่อให้เกิดผลเสียแต่อย่างใด แต่เมื่อลักษณะงานของผู้ฟ้องคดีเกี่ยวข้องกับการให้บริการทางการแพทย์ อีกทั้ง การวินิจฉัยโรค ย่อมขึ้นอยู่กับผลการวิเคราะห์สิ่งส่งตรวจที่เป็นไปอย่างถูกต้องและรวดเร็ว ผู้ฟ้องคดีจึงต้องพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ในเวลาราชการอย่างเต็มความสามารถ และไม่อาจยกเหตุความไม่พอใจส่วนตัวเพื่อปฏิเสธการปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ตามความสะดวกของตนได้ สำหรับวันที่ไม่มีตัวอย่างสิ่งส่งตรวจมาตรวจวิเคราะห์ ผู้ฟ้องคดีก็ควรอยู่ภายในสถานที่ที่ผู้บังคับบัญชาจัดไว้ให้สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ และไม่อาจนำเหตุที่ไม่มีงานให้ต้องปฏิบัติมาเป็นข้ออ้างในการนำเวลาราชการไปทำธุระส่วนตัว การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าได้ปฏิบัติงานตามที่ต่าง ๆ ในช่วงที่ไม่ได้รับมอบหมายให้ทำการตรวจวิเคราะห์สิ่งส่งตรวจจึงไม่อาจรับฟังได้จากพฤติการณ์ดังกล่าวจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่ผลประโยชน์ของทางราชการ และไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ตามมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าไม่มีพฤติกรรมละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่จึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีมีความเหมาะสมหรือไม่นั้น เห็นว่า ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การลงโทษ การแจ้งคำสั่ง และการรายงานการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๔ กำหนดว่า ข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน และให้ผู้มีอำนาจต่อไปนี้เป็นผู้สั่ง

/ลงโทษ...

ลงโทษ ดังนี้... ๑๔.๒ ผู้อำนวยการสำนักงานมหาวิทยาลัย คณบดี และผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ และตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งเป็นจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกินสองเดือน... และข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่าการสั่งลงโทษทางวินัยต้องให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยาบาทหรือโทสะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด หากมีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำเหตุดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำและฐานความผิดทางวินัยของผู้ฟ้องคดี ประกอบกับผู้ฟ้องคดีเคยกระทำความผิดวินัยจนถูกว่ากล่าวตักเตือนและถูกลงโทษทางวินัยมาแล้ว แม้จะมีสาเหตุเดียวกับข้อพิพาทในกรณีนี้ แต่เมื่อมิใช่เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงครั้งแรกของผู้ฟ้องคดี กรณีจึงไม่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ ดังนั้น การที่คณะบดีคณะแพทยศาสตร์มีคำสั่งคณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๕๔๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี จำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน นับแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ ที่มีมติยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าคำสั่งคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ ๕๔๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ ที่มีมติยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้กระทำความผิดต่อผู้ฟ้องคดี และไม่มีกรณีที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ศาลปกครองชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงเฉพาะในส่วนที่เป็นผลร้ายต่อผู้ฟ้องคดี ไม่นำข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีเสนอต่อศาลมาใช้ในการพิจารณา และสรุปข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อนทำให้ผลคำพิพากษาไม่ถูกต้อง เห็นว่า ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ศาลรับฟังข้อเท็จจริงแตกต่างจากผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงมีลักษณะเป็นเพียงการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานและการวินิจฉัยคดีของศาล มิใช่การรับฟังข้อเท็จจริงผิดพลาด หรือหากผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การรับฟังพยานหลักฐานของศาลในเรื่องดังกล่าวเป็นกรณีที่ศาลดำเนิน

/กระบวนพิจารณา...

กระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบตามข้อ ๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ผู้ฟ้องคดีก็ชอบที่จะต้องดำเนินการคัดค้าน กระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบดังกล่าวภายในเวลาไม่ช้ากว่าแปดวันนับแต่วันที่ทราบเหตุดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างปรากฏมาตั้งแต่ในชั้นการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้แย้งในเรื่องดังกล่าวมาในชั้นการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด จึงเป็นการคัดค้านกระบวนการที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นการผิดระเบียบเกินกว่าแปดวัน นับแต่วันที่ทราบเหตุดังกล่าว

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Chutthong Ophasirivith

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ
ประธานแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ
ในศาลปกครองสูงสุด

Suthet Royakuljorn

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นางรดาพรรณ วาณิช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอนุพงศ์ สุขเกษม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายรัฐกิจ มานะทัต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

R. Manat

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไพศาล บุญเกิด

